

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO 2000 M. BIRŽELIO 27 D.
ĮSAKYMO NR. 258 „DĖL MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE
TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO**

2010 m. rugsėjo 15 d. Nr. D1-768
Vilnius

P a k e i č i u Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258 „Dėl Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [53-1540](#); 2002, Nr. [97-4308](#); 2003, Nr. [9-318](#), Nr. [90-4088](#); 2004, Nr. [79-2814](#), Nr. [185-6868](#); 2005, Nr. [45-1477](#), Nr. [113-4137](#), Nr. [119-4309](#); 2006, Nr. [10-392](#), Nr. [60-2150](#), Nr. [130-4918](#); 2008, Nr. [42-1575](#); 2009, Nr. [3-63](#); 2010, Nr. [8-387](#)) ir išdėstau jas nauja redakcija (pridedama).

APLINKOS MINISTRAS

GEDIMINAS KAZLAUSKAS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2000 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. 258
(Lietuvos Respublikos aplinkos ministro
2010 m. rugsėjo 15 d. įsakymo Nr. D1-
768
redakcija)

MEDŽIOKLĖS LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJOJE TAISYKLĖS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklės (toliau – Medžioklės taisyklės) nustato medžiojamųjų gyvūnų rūšių sąrašą ir šių gyvūnų medžioklės terminus, medžioklės būdus ir jų taikymo terminus, draudžiamus ir leidžiamus naudoti įrankius, medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimas yra ribojamas, sąrašą, kasmetinio jų sumedžiojimo limitų nustatymo atskiruose medžioklės plotų vienetuose ir Lietuvos Respublikoje tvarką, saugaus elgesio medžioklėje ir kitus medžiojimo reikalavimus.

2. Medžioklės taisyklėse vartojamos sąvokos:

2.1. **medžiojamųjų gyvūnų jaunikliai** – medžioklės sezono (nuo vieno metų balandžio 1 d. iki kitų metų kovo 31 d.) metu gimę (atvesti, išsiritę) medžiojamieji gyvūnai iki kito medžioklės sezono pradžios. Vėliau jie laikomi suaugusiais ir antrąjį medžioklės sezoną vadinami antramečiais, sulaukę trečiojo medžioklės sezono – trečiamečiais ir t. t.;

2.2. **medžioklės lapas** – nustatytos formos dokumentas, kuriuo medžioklės plotų naudotojas leidžia jame nurodytam medžiotojui medžioti arba medžioklės vadovui organizuoti medžioklę nurodytuose medžioklės plotuose nurodytu laikotarpiu;

2.3. **medžioklės produkcija** – teisėtai sumedžioti (nušauti, sugauti gyvi ar negyvi) medžiojamieji gyvūnai, kuriems yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas, ar šių gyvūnų dalys, numesti ragai, kiti medžiojamųjų gyvūnų gyvybinės veiklos produktai;

2.4. **neperspektyvi bebravietė** –vieta, kurioje dėl bebrų veiklos konkrečioje vietoje kyla grėsmė atsirasti didelei žalai automobilių keliams, geležinkeliams, vandens saugyklų pylimams, pastatams ar melioracijos statiniams, dėl pastatytos užtvankos semiami žemės ūkio pasėliai ar kitos naudmenos ar miškas arba užtvanka yra ekologiniu ir kultūriniu požiūriu vertingoje upėje ar jos ruože, kurie patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugsėjo 8 d. nutarimu Nr. 1144 (Žin., 2004, Nr. [137-4995](#));

2.5. kitos Medžioklės taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jas apibrėžia Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymas (Žin., 2002, Nr. [65-2634](#)), Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymas (Žin., 2002, Nr. [13-467](#)) ir Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymas (Žin., 2000, Nr. [92-2883](#); 2007, Nr. [128-5213](#)).

3. Medžiojamieji gyvūnai skirstomi į stambiąją ir smulkiąją medžiojamąją fauną. Prie stambiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: rudoji meška, stumbras, briedis, taurasis elnias, dėmėtasis elnias, danielius, muflonas, stirna, šernas, vilkas, lūšis, kurtinys. Prie smulkiosios medžiojamosios faunos priskiriami šie gyvūnai: lapė, mangutas, paprastasis meškėnas, ūdra, miškinė kiaunė, akmeninė kiaunė, europinė audinė, kanadinė audinė, juodasis šeškas, barsukas, šermuonėlis, žebenkštis, pilkasis kiškis, baltasis kiškis, bebras, nutrija, ondatra, laukinės žąsys, laukinės antys, laukys, tetervinas, virbė (jerubė), kurapka, fazanas, putpelė, laukiniai karveliai, slanka, perkūno oželis, didysis kormoranas, pilkasis garnys, varniniai paukščiai.

4. Medžiojamieji gyvūnai medžiojami Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka, atsižvelgiant į populiacijų gausumą, geografinį paplitimą ir veisimosi greitį, siekiant nepakenkti pastangoms apsaugoti jas jų areale.

Medžioti leidžiama tik tuos medžiojamuosius gyvūnus, kuriems Medžioklės taisyklėse yra nustatytas leistinas jų medžioklės terminas. Žvėris ir paukščius, kurie nepriskirti medžiojamiesiems, taip pat medžiojamuosius gyvūnus, kuriems nenustatytas leistinas jų medžiojimo terminas, be atskiro Aplinkos apsaugos agentūros leidimo medžioti, tyčia žudyti ir gaudyti kitais būdais draudžiama visus metus. Šis reikalavimas netaikomas naikinant pelinius graužikus, kurie neįtraukti į Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių sąrašą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. spalio 13 d. įsakymu Nr. 504 „Dėl Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių sąrašo patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [100-4506](#); 2007, Nr. [53-2056](#)), ir kurmius. Benamiai šunys ir katės nėra laikomi medžiojamaisiais gyvūnais, tačiau medžioklės plotų naudotojai turi teisę gaudyti ir numarinti medžioklės plotuose sutiktus benamius šunis ir kates laikydamiesi Lietuvos Respublikos gyvūnų globos, laikymo ir naudojimo įstatymo (Žin., 1997, Nr. [108-2728](#)) reikalavimų. Sunaikinti benamius šunis ir kates jų nesugavus leidžiama tik tuo atveju, jeigu benamis šuo ar katė kelia grėsmę žmonių sveikatai ar turtui, taip pat jeigu atitinkamoje vietovėje tam tikru laiku Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba užfiksavo šių gyvūnų platinamų užkrečiamųjų ligų atvejus ir medžioklės plotų naudotojams išdavė tai liudijančią pažymą arba vietovė savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu paskelbta pasiutligės grėsmės zona.

II. TEISĖS MEDŽIOTI SUTEIKIMAS IR MEDŽIOTOJO BILIETO IŠDAVIMAS

5. Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento teisės medžioti suteikimo ir panaikinimo komisija (toliau šiame skyriuje – Komisija) medžioklės egzaminą organizuoja ne rečiau kaip vieną kartą per metus. Informacija apie rengiamą medžioklės egzaminą, saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą, organizuojamą pagal Medžioklės taisyklių 8 punkto reikalavimus, Komisija paskelbia vietos spaudoje, nurodydama darbo kalendorinį grafiką, vietą, laiką ir Medžioklės taisyklių 6 punkte išvardytų dokumentų pateikimo terminą.

6. Asmuo, pageidaujantis įgyti teisę medžioti ir kuriam pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo (Žin., 2002, Nr. [65-2634](#)) 14 straipsnio 1 dalies reikalavimus tokia teisė gali būti suteikta, privalo Komisijai iki nustatyto termino pateikti šiuos dokumentus ir jų kopijas (dokumentų originalai, įsitikinus kopijų tikrumu, gražinami juos pateikusiam asmeniui):

6.1. asmens dokumentą su fotonuotrauka, kuriame būtų nurodyta gimimo data arba asmens kodas;

6.2. nustatytos formos pažymėjimus apie baigtus medžiotojų mokymo kursus ir atliktą stažuotę pagal Medžiotojų mokymo kursų ir stažuotės programą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 510 (Žin., 2002, Nr. [97-4307](#); 2009, Nr. [145-6459](#)), arba aukštojo ar aukštesniojo mokslo diplomą, liudijantį įgytą aukštąjį ar aukštesnįjį biomedicinos mokslų studijų srities išsilavinimą, ir šio diplomo priedą apie studijų metu išklaustą specialų medžioklės kursą ir išlaikytą atitinkamą egzaminą;

6.3. prašymą Komisijai leisti laikyti medžioklės egzaminą;

6.4. pažymas, numatytas pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 1–5 punktų reikalavimus;

6.5. dvi amžių atitinkančias fotonuotraukas, skirtas dokumentams įforminti.

7. Visus 6 punkte nurodytus dokumentus pateikusiems ir išlaikiusiems medžioklės egzaminą asmenims medžiotojo bilietą Komisijos pirmininkas išduoda per 30 kalendorinių dienų. Išduodamas medžiotojo bilietas turi būti patvirtintas atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento herbiniu antspaudu ir medžiotojo bilietą išduodančio asmens parašu. Už išduodamą medžiotojo bilietą turi būti sumokėtos medžiotojo bilieto pagaminimo išlaidos. Komisijos pirmininkas Medžiotojų bilietų išdavimo registre įrašo medžiotojo bilieto išdavimo datą, numerį, asmens, kuriam išduodamas medžiotojo bilietas, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą. Registre pasirašo medžiotojo bilietą gavęs medžiotojas ir bilietą išdavęs asmuo, nuroydamas savo vardą, pavardę ir pareigas. Pаметus arba sugadinus medžiotojo bilietą, išduodamas kitas medžiotojo bilietas. Medžiotojo bilieto pavyzdinę formą tvirtina, medžiotojo bilieto blankų gamybą pagal pateiktas paraiškas organizuoja Aplinkos ministerija.

8. Kas penkeri metai medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, valdymo organų sudarytos komisijos organizuoja medžiotojų saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimą. Apie tokio patikrinimo atlikimą nurodoma medžiotojo bilieto paskutiniajame puslapyje „Kitos žymos“. Tokių pat medžiotojų organizacijoms nepriklausančių medžiotojų žinių patikrinimą organizuoja Komisijos. Informaciją apie organizuojamą saugaus elgesio medžioklėje žinių patikrinimą Komisija skelbia kartu su 5 punkte numatyta skelbti informacija.

Saugaus elgesio medžioklėje žinių patikrinimas atliekamas pagal Medžiotojų mokymo kursų ir stažuotės programos medžioklės saugumo ir pirmosios medicininės pagalbos temos klausimus. Praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimas atliekamas pagal Medžioklės egzamino tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 510 (Žin., 2002, Nr. [97-4307](#); 2009, Nr. [145-6459](#)), nuostatas.

9. Asmenims, kuriems už Medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilietą trumpesniai negu vienerių metų terminui, iš jų paimti dokumentai gražinami pasibaigus šiam terminui. Asmenys, kuriems už Medžioklės taisyklių pažeidimus teisė medžioti, vykdant nutarimą administracinio teisės pažeidimo byloje, buvo laikinai atimta paimant medžiotojo bilietą vieneriems metams ar ilgesniam laikui, prieš atsiimdami medžiotojo bilietą privalo Komisijoje išlaikyti egzaminą pagal Medžioklės egzamino teorinio egzamino programos dalį ir pateikti tai patvirtinančią pažymą pareigūnui, laikinai paėmusiam medžiotojo bilietą. Jei asmuo minėtus teisės pažeidimus padarė būdamas neblaivus arba apsvaigęs nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų, pasibaigus terminui iš asmens paimti dokumentai gražinami įvykdžius išvardytus reikalavimus ir pateikus dokumentus, liudijančius, kad asmuo teisės aktų nustatyta tvarka išklausė paskaitų kursą apie alkoholio ir narkotikų žalą sveikatai.

III. MEDŽIOKLĖS ĮRANKIAI IR PRIEMONĖS, MEDŽIOKLĖS BŪDAI IR TERMINAI

10. Medžiojant leidžiama naudoti šiuos įrankius ir priemones:

10.1. įrankius:

10.1.1. ilguosius graižtvinius ir lygiavamzdžius ginklus su optiniais taikikliais ar be jų;

10.1.2. tinklus, graibštus, gaudykles, užtikrinančias gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą;

10.1.3. selektyviusius spąstus, užtikrinančius staigią pagauto gyvūno žūtį;

10.2. priemonės:

10.2.1. iškamšas, profiliai, muliažus, natūralų masalą, feromoninius jaukus, gyvus ir nesužeistus gyvūnus;

10.2.2. peilius, vėliavėles;

10.2.3. grynaveislius medžioklinius šunis, plėšriuosius paukščius, žirgus;

10.2.4. žiūronus, naktinio stebėjimo prietaisus, stacionarius ar kilnojamuosius tykojimo bokštelius ir dirbtines priedangas, slėptuves;

10.2.5. sausumos ir vandens transporto priemonės;

10.2.6. medžioklinius prožektorius, kurių šviestuvus žibintas pritaisytas prie šautuvo (leidžiama naudoti tik medžiojant šernus tykojant).

11. Medžioti leidžiama šiais būdais:

11.1. varant – kai medžiojamuosius gyvūnus link medžiotojų, stovinčių ant žemės arba esančių tam skirtuose bokšteliuose, medžiotojų linijoje ar jos flanguose, ar kitose tikėtinos medžiojamųjų gyvūnų pasirodymo vietose, gena varovai su medžiokliniais šunimis ar be jų arba tik medžiokliniai šunys. Medžiotojų, varovų ir šunų skaičius neribojamas;

11.2. tykojant – kai medžiojamųjų gyvūnų laukiama tam skirtame medžioklės bokštelyje, slėptuvėje, valtyje, specialiai įrengtoje priedangoje ar be jos. Tykojamus medžiojamuosius gyvūnus galima vilioti masalu (masalo kiekis ne daugiau kaip 20 kg), iškamšomis, muliažais, profiliais, viliokliais ir vilbynėmis, feromoniniais ir cheminiais jaukais, krykštėmis. Tykojamus šernus leidžiama apšviesti Medžioklės taisyklių 11.2.6 punkte nurodytomis priemonėmis;

11.3. sėlinant – kai prie medžiojamojo gyvūno prisėlinama, gyvūną pabaido ar sustabdo medžioklinis šuo, medžiojamasis gyvūnas priviliojamas viliokliu ar vilbyne. Vandens paukščius, bebrus, ondatras leidžiama medžioti iriantis irkline (nemotorine) valtimi. Medžioklė sėlinant leidžiama tik šviesiuoju paros metu – ne anksčiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo ir ne vėliau kaip pusantros valandos saulei nusileidus;

11.4. su šunimis – kai su medžiokliniais šunimis žvėrys gaudomi jų urvuose ar nameliuose arba yra šaudomi šunų išvaryti iš urvų ar namelių, ar jie gaudomi atkasant urvą, arba kai šuo pasiveja ir pagauna plėšrųjį žvėrį ar kiškį;

11.5. grandine – kai medžiotojai, sustoję linija, eina atviru lauku;

11.6. katilu – kai medžiotojai eina į centrą, apsupę tam tikrą atvirą lauko plotą;

11.7. su plėšriaisiais paukščiais – kai smulkioji fauna gaudoma, pasitelkus specialiai apmokytą plėšrųjį paukštį;

11.8. gaudant spąstais, gaudyklėmis – kai gyvūnai gaudyklėmis gaudomi gyvi ir nesužeisti arba plėšrieji žvėrys (išskyrus vilką), bebrai ir ondatros gaudomi spąstais, kurie garantuoja staigią pagauto gyvūno žūtį ir pagal jų naudojimo sąlygas garantuoja, kad nebus sugauti kiti gyvūnai, kuriems gaudyti spąstai neskirti;

11.9. su vėliavėlėmis – kai medžiojamieji gyvūnai medžiojami medžioklės plotų dalį apjuosiant specialia virve su vėliavėlėmis.

12. Medžioti leidžiama tik su įregistruotais į Lietuvos šunų veislės knygą medžioklinių veislių šunimis, turinčiais Lietuvos šunų veislių registraciją vykdančios organizacijos, pripažįstamos Tarptautinės kinologijos federacijos (Fédération Cynologique Internationale – FCI), išduotus medžioklinio šuns kilmę liudijančius dokumentus. Medžioklinius šunis ir plėšriuosius paukščius tam tikram medžioklės būdai parengti arba lauko bandymus, varžybas medžioklės plotuose natūraliomis sąlygomis vykdyti leidžiama tik leidžiamu šiais būdais medžioti terminu. Šiems renginiams medžioklės plotuose organizuoti privaloma turėti visus medžioklei būtinus dokumentus. Kitais atvejais medžioklės plotuose šunys vedžiojami tik su pavadėliais.

13. Medžioti leidžiama tik su legaliai įsigytais arba nelaisvėje išaugintais plėšriaisiais paukščiais. Leidimus nelaisvėje veisiamų ar legaliai iš užsienio šalių įvežtų plėšrųjį paukščių laikymui, vadovaudamiesi

Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. spalio 2 d. įsakymu Nr. 519/449 (Žin., 2002, Nr. [100-4456](#); 2008, Nr. [6-227](#)), išduoda Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai. Plėšriuosius paukščius paimti iš laisvės medžioklės tikslams draudžiama.

14. Suaugusius elninių žvėrių patinus, vadovaujantis Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatais, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. kovo 20 d. įsakymu Nr. 124 (Žin., 2002, Nr. [32-1221](#)), gali medžioti tik medžiotojo selekcininko kvalifikaciją, suteiktą vadovaujantis Medžiotojų selekcininkų kvalifikacijos suteikimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. D1-185 (Žin., 2008, Nr. [42-1576](#)), nuostatomis, turintis medžiotojas. Asmenims, turintiems užsienio šalyse išduotus medžiotojo bilietui analogiškus dokumentus, reikalavimas turėti medžiotojo selekcininko kvalifikaciją netaikomas, tačiau prieš medžioklę medžioklės vadovas turi supažindinti šiuos medžiotojus su Elninių žvėrių atrankinės medžioklės nuostatų reikalavimais.

15. Medžioklės terminai (datos nurodomos imtinai):

15.1. medžiojamuosius gyvūnus (išskyrus suaugusius elninių žvėrių patinus) medžioti varant leidžiama nuo spalio 15 d. iki vasario 1 d., medžioti tykojant, kai medžiojamieji gyvūnai viliojami masalu, leidžiama nuo gruodžio 1 d. iki kovo 1 d., atsižvelgiant į Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nustatytus atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių medžioklės terminus. Lapes, mangutus ir kanadines audines, miškines ir akmenines kiaunes, juoduosius šeškus medžioti varant ne miškuose leidžiama nuo spalio 15 d. iki balandžio 15 d. Kitais Medžioklės taisyklių 12 punkte nurodytais medžioklės būdais tam tikrus medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nurodytais terminais;

15.2. medžiojamuosius gyvūnus medžioti leidžiama:

15.2.1. briedžius:

patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki lapkričio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki lapkričio 15 d.;

15.2.2. tauriuosius elnius:

patinus (išskyrus antramečius) – nuo rugpjūčio 15 d. iki lapkričio 15 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

antramečius patinus – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

jauniklius – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

15.2.3. danielius:

patinus – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 31 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

15.2.4. stirnas:

patinus – nuo birželio 1 d. iki lapkričio 1 d. (tik medžiotojams selekcininkams);

pateles ir jauniklius – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31 d.;

15.2.5. šernus:

jauniklius, visus antramečius šernus ir vyresnius nei antramečiai patinus – nuo gegužės 1 d. iki kovo 1 d. (nuo vasario 2 d. iki kovo 1 d. tik tykojant bokšteliuose);

vyresnes nei antrametes pateles – nuo spalio 1 d. iki vasario 1 d.;

15.2.6. vilkus – nuo gruodžio 1 d. iki balandžio 1 d. (išnaudojus nustatytą vilkų sumedžiojimo limitą, vilkų medžiojimo sezonas nutraukiamas anksčiau);

15.2.7. miškines ir akmenines kiaunes, juoduosius šeškus – nuo liepos 1 d. iki balandžio 1 d.;

15.2.8. barsukus – nuo spalio 1 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.9. pilkuosius kiškius – nuo lapkričio 3 d. iki vasario 1 d. (laukuose per medžioklės sezoną leidžiama organizuoti ne daugiau kaip 2 medžiokles medžioklės plotų vienetu, ne didesniame kaip 4000 ha, ir 4 medžiokles medžioklės plotų vienetu, didesniame kaip 4000 ha. Apie konkrečias pilkųjų kiškių medžioklių

laukuose datas iš anksto informuojama atitinkama Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūra);

15.2.10. bebrus – nuo rugpjūčio 1 d. iki balandžio 15 d.;

15.2.11. želmenines ir baltakaktes žąsis – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.12. didžiašias ir rudagalves antis, dryžgalves ir rudagalves krykles, klykuoles – nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.13. kuoduotąsias antis, laukius – nuo rugsėjo 15 d. iki gruodžio 15 d.;

15.2.14. perkūno oželius, slankas – nuo rugsėjo 1 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.15. kurapkas – nuo spalio 1 d. iki lapkričio 15 d.;

15.2.16. fazanus – nuo rugsėjo 1 d. iki gegužės 1 d.;

15.2.17. keršulius – nuo rugsėjo 15 d. iki gruodžio 1 d.;

15.2.18. kovus, pilkąsias varnas – nuo liepos 1 d. iki kovo 1 d.;

15.2.19. lapės, mangutus, paprastuosius meškėnus, kanadines audines, nutrijas, ondatras – visus metus;

15.3. medžioklės plotų naudotojai, norėdami nutraukti sunkiai sergančio ar sužeisto medžiojamojo gyvūno kančias, turi teisę bet kuriuo metu sumedžioti šiuos medžiojamuosius gyvūnus. Apie jų sumedžiojimą būtina nedelsiant pažymėti medžioklės lape, per 2 val. telefonu ir ne vėliau kaip kitą darbo dieną raštu pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, o sumedžiotus gyvūnus pristatyti rajono valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, kad šioji nustatytų sužeidimo pobūdį ar ligą, sumedžiotą gyvūno tinkamumą vartoti žmonių maistui, surašytų aktą, nurodant būtiną sumedžiojimo pagrindimą. Medžioklės plotų naudotojai privalo vykdyti veterinarijos specialistų nurodymus dėl tolesnio šios medžioklės produkcijos naudojimo.

IV. MEDŽIOKLĖS DOKUMENTAI

16. Medžioklės metu privaloma turėti šiuos dokumentus:

16.1. medžiotojo bilietą su žyma, įrašyta ne daugiau kaip prieš vienerius metus, apie duomenų medžiotojų sąvadui pateikimą (ši žyma neprivaloma 1 metus nuo teisės medžioti suteikimo datos);

16.2. galiojantį medžioklės lapą;

16.3. galiojantį leidimą laikyti (nešiotis) ginklą, jeigu medžiojama su šaunamuoju ginklu;

16.4. licencijas medžiojamiesiems gyvūnams medžioti, jeigu medžiojami gyvūnai, kurių medžioklė yra licencijuojama;

16.5. medžioklinio šuns kilmę liudijantį dokumentą, išduotą Lietuvos šunų veislių registraciją vykdančios organizacijos, pripažįstamos Tarptautinės kinologijos federacijos (Fédération Cynologique Internationale – FCI), jeigu medžiojama su medžioklinės veislės šunimi.

17. Medžioklės lapus išduoti turi teisę medžioklės plotų naudotojai – fiziniai ir juridiniai asmenys, turintys pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo reikalavimus išduotą leidimą naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vietoje, arba Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas darbuotojas, kai medžioklės lapai, vadovaujantis Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos aprašu (Žin., 2002, Nr. [97-4309](#); 2009, Nr. [42-1626](#)), išduodami asmenims, vykdysiantiems medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo priemonės teritorijose, kuriose medžioti draudžiama.

Medžioklės lapas nesuteikia teisės medžioti medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimui reikalingos licencijos, neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti.

18. Medžioklės lapai ir licencijos medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti medžioklės plotų naudotojams išduodami ir Medžiojamųjų gyvūnų išteklių panaudojimo ataskaitos teikiamos vadovaujantis Licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti išdavimo tvarka, patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugpjūčio 12 d. įsakymu Nr. 444 (Žin., 2002, Nr. [84-3667](#)).

19. Medžioti leidžiantis asmuo pirmoje medžioklės lapo pusėje turi:

19.1. įrašyti medžiotojo, kuriam leidžiama medžioti, arba medžioklės vadovo, kuriam leidžiama organizuoti medžioklę, vardą, pavardę;

19.2. nurodyti pavadinimą medžioklės plotų vieneto, kuriame leidžiama medžioti;

19.3. nurodyti medžioklės lapo galiojimo laiką. Medžioklės lapas gali būti išduodamas ne ilgesniam kaip 60 dienų laikotarpiui (datos nurodomos imtinai). Pratęsti medžioklės lapo galiojimą draudžiama;

19.4. nurodyti savo vardą, pavardę, pareigas, pasirašyti medžioklės lape nurodytoje vietoje bei pažymėti medžioklės lapą medžioklės plotų naudotojo antspaudu (jei medžioklės plotų naudotojas yra juridinis asmuo).

20. Jeigu medžioklės lape nėra bent vieno iš Medžioklės taisyklių 19.1–19.4 punktuose nurodytų duomenų, toks medžioklės lapas laikomas negaliojančiu. Medžioklės vadovas ar individualiai medžiojantis medžiotojas, gavęs tokį medžioklės lapą, neturi teisės organizuoti ir vykdyti medžioklę. Duomenis medžioklės lape rašo medžioklės plotų vieneto naudotojas (juridinio asmens atveju juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo), išduodantis medžioklės lapą, arba atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas darbuotojas, kai medžioklės lapai, vadovaujantis Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijoje, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos nuostatomis, išduodami asmenims, vykdydysiantiems medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo priemonės teritorijose, kuriose medžioti draudžiama.

21. Prieš pradėdamas medžioti medžioklės vadovas medžioklės lapo antroje pusėje turi įrašyti datą, dalyvaujančių medžiotojų (tarp jų ir savo) vardų pirmašias raides, pavardes, medžiotojų bilietų numerius. Medžiotojai pasirašo medžioklės lape nurodytoje vietoje. Medžioklei pasibaigus, prieš išvykstant iš medžioklės lape nurodytą medžioklės plotų, medžioklės lape nurodoma, kiek ir kokių gyvūnų sumedžioti, surašomi panaudotų licencijų medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti numeriai. Išnaudojus medžioklės lapą, medžioklės vadovas pasirašo medžioklės lapo apačioje.

22. Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti galioja tik medžiojant joje nurodytame medžioklės plotų vienetu arba tik tam tikroje medžioklės plotų vieneto dalyje (miške, seniūnijos teritorijoje ir pan.), jeigu tikslus medžioklės plotų vieneto dalies pavadinimas turi būti įrašomas vadovaujantis atitinkamu savivaldybės medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisijos sprendimu, priimtu Medžioklės taisyklių 38 punkte nustatyta tvarka. Pavadinimą medžioklės plotų vieneto arba jo dalies, kurioje galioja licencija, prieš išduodamas licenciją įrašo atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento įgaliotas asmuo. Licencijos atkarpa turi būti užpildyta prieš paimant sumedžiotą gyvūną iš sumedžiojimo vietos arba prieš pradėdamas sumedžioti gyvūno apdorojimą priklausomai nuo to, kuris iš šių veiksmų pirmiau pradėdamas, išskyrus atvejus, kai medžioja vienas medžiotojas. Individualiai medžiojantis medžiotojas licencijos atkarpą privalo nedelsdamas užpildyti gyvūno sumedžiojimo vietoje, o užpildytos licencijos numerį įrašyti į medžioklės lapą. Licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti nesuteikia teisės medžioti neturint medžioklės lapo ir kitų būtinų medžioklės dokumentų. Jei apie sumedžiotus gyvūnus nepažymima medžioklės lape ir licencijose medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti Medžioklės taisyklių 21 ir 22 punktuose nustatyta tvarka, tokie gyvūnai laikomi sumedžiotais neteisėtai, padarant žalos gamtai.

23. Už teisingą medžioklės lapo pirmos pusės užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 19 punkto reikalavimus atsako medžioklės lapą išduodantis asmuo, už antros pusės užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 21 punkto reikalavimus – medžioklės vadovas arba individualiai medžiojantis medžiotojas. Už teisingą licencijos medžiojamajam gyvūnui sumedžioti užpildymą pagal Medžioklės taisyklių 22 punkto reikalavimus atsako medžioklės vadovas (arba individualiai medžiojantis medžiotojas) ir medžiojamąjį gyvūną sumedžiojęs medžiotojas.

V. MEDŽIOKLĖS EIGA

24. Kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas, medžioklei turi vadovauti medžioklės vadovas, kurį paskiria medžioklės lapą išduodantis medžioklės plotų naudotojas (juridinio asmens atveju – juridinio asmens vadovas arba jo įgaliotas asmuo). Medžioklės vadovas privalo:

24.1. turėti jam išduotą galiojantį medžioklės lapą, reikiamas licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti ir Medžioklės taisyklių 21 ir 22 punktuose nustatyta tvarka juos užpildyti;

24.2. organizuoti medžioklę Medžioklės taisyklių nustatyta tvarka;

24.3. patikrinti prieš medžioklę visų medžioklėje dalyvaujančių medžiotojų bilietus ir leidimus laikyti (nešiotis) medžioklinį ginklą, pasirūpinti pirmosios pagalbos priemonėmis;

24.4. patikrinti prieš medžioklę, ar visų medžioklėje dalyvaujančių šunų savininkai turi šunų dokumentus, nurodytus Medžioklės taisyklių 16.5 punkte, parodyti šiuos šunis visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams;

24.5. priminti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams saugaus elgesio medžioklėje reikalavimus;

24.6. pranešti visiems medžioklėje dalyvaujantiems medžiotojams, kiek ir kokių žvėrių ir paukščių bus medžiojama;

24.7. nurodyti medžiotojams jų individualios sėlinimo teritorijos ribas, jeigu bus medžiojama sėlinant;

24.8. medžioklėje su varovais paskirti varovų vadovą, supažindinti jį ir kitus medžioklės dalyvius su medžioklės tvarka, būdu, žvėrių ir paukščių varymo kryptimi, nustatyti rinkimosi vietą, laiką, užtikrinti, kad varovai vilkėtų ryškios (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos liemenes;

24.9. sustabdyti medžioklę esant nepalankioms oro sąlygoms, žmonių judėjimui ar susitelkimui medžioklės vietose, įvykus nelaimingam atsitikimui;

24.10. nedelsiant (nesišalinant iš įvykio vietos) informuoti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentą apie medžioklės metu padarytus Medžioklės taisyklių pažeidimus;

24.11. įvykus nelaimingam atsitikimui, pasirūpinti, kad nukentėjusiajam būtų suteikta pirmoji medicininė pagalba, o jeigu nelaimingas atsitikimas susijęs su medžioklinio ginklo panaudojimu – pažymėti ir apsaugoti jo vietą, sudaryti schemą ir aprašyti įvykį (schemą ir aprašymą turi patvirtinti įvykį matę medžioklės dalyviai);

24.12. nedelsiant informuoti policijos komisariatą ir atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą apie kiekvieną medžioklės metu įvykusį nelaimingą atsitikimą, kurio metu medžiokliniu ginklu sužeistas žmogus;

24.13. užtikrinti, kad sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir dorojimo atliekos, plėšriųjų gyvūnų kūnai būtų sumetami tik į pirminio žvėrių dorojimo aikštelių žvėrienos atliekų duobes ir laikomasi Veterinarinės priežiūros medžioklėje reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. spalio 22 d. įsakymu Nr. 485/550 (Žin., 2002, Nr. [106-4778](#));

24.14. užtikrinti, kad būtų atlikta šernienos veterinarinė ekspertizė, ir nurodyti medžiotojams nenaudoti šios žvėrienos, kol negautos ekspertizės išvados;

24.15. organizuoti medžioklės metu sužeistų gyvūnų paiešką. Kai sužeisto gyvūno paieška tęsiama už ribų medžioklės plotų vieneto, kuriame buvo sužeistas gyvūnas, apie tai būtina nedelsiant, prieš išeinant už šio medžioklės plotų vieneto ribų, įrašyti medžioklės lapo antroje pusėje ir pranešti gretimų medžioklės plotų naudotojui telefonu arba atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padaliniiui, jeigu sužeisto gyvūno ieškoma teritorijoje, kurioje medžioklė uždrausta.

25. Medžioklės vadovas turi teisę šalinti iš medžioklės medžiotojus, nevykdančius Medžioklės taisyklių, teisėtų medžioklės vadovo ar medžioklės plotų naudotojo nustatytų papildomų reikalavimų medžioklėje, apie tai pažymėdamas medžioklės lapo antroje pusėje ties medžiotojo pavarde ir patvirtindamas įrašą savo parašu.

26. Medžioklės vadovas turi teisę įgaluoti kitą asmenį vadovauti prasidėjusiai medžioklei, pažymėdamas apie tai medžioklės lapo pirmoje pusėje ir patvirtindamas įrašą savo parašu, jeigu medžioklėje paaiškėja, kad medžioklės vadovas dėl nenumatytų aplinkybių nebegali toliau vadovauti medžioklei tą dieną.

27. Medžioklės plotų naudotojams, siekiantiems užtikrinti geresnę medžiojamųjų gyvūnų apsaugą nuo neteisėto medžiojimo, rekomenduojama kas trys mėnesiai pateikti jų planuojamų surengti medžioklių grafiką atitinkamiems Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentų padaliniams, nurodant planuojamų medžioklių laiką ir vietas, kad minėti padaliniai galėtų tinkamai įvertinti gautus pranešimus apie kitu, nei nurodyta grafike, laiku vykdomą gal būt neteisėtą medžioklę ir prireikus ją kontroliuoti.

VI. MEDŽIOJAMŪJŲ GYVŪNŲ SUMEDŽIOJIMO LIMITŲ NUSTATYMAS

28. Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas limituojant jų medžioklę, yra: briedis, taususis elnias, danielius, stirna, vilkas. Medžiojamieji gyvūnai, kurių naudojimas reguliuojamas licencijuojant jų medžioklę, yra: briedis, taususis elnias, danielius, stirna.

29. Medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitus kiekvienoje savivaldybėje nustato atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu sudaryta savivaldybės medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitų nustatymo komisija (toliau šiame skyriuje – Komisija), į kurią atstovai skiriami iš:

29.1. Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūros;

29.2. valstybinių miškų valdytojų, Lietuvos miško savininkų asociacijos, Lietuvos žemės savininkų asociacijos skyrių (jei tokie yra šioje savivaldybėje);

29.3. medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius.

30. Komisija sudaroma taip, kad joje būtų vienodai atstovaujamos skirtingos įstaigos ir organizacijos ar jų grupės, nurodytos Medžioklės taisyklių 29.1–29.3 punktuose, bet bendras narių skaičius būtų ne didesnis kaip 9 nariai. Valstybinių miškų valdytojų (miškų urėdijų ar nacionalinio parko) ir Lietuvos miško savininkų asociacijos atitinkamo skyriaus atstovai į Komisiją skiriami priklausomai nuo valstybinių ir privačių miškų plotų santykio savivaldybėje (nuo 1 iki 3 atstovų). Atstovai iš medžiotojų organizacijų, vienijančių medžiotojų klubus ir būrelius, skiriami proporcingai jų vienijamų narių skaičiui (nuo 1 iki 3 atstovų).

31. Komisijos darbą organizuoja pirmininkas, skiriamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento direktoriaus įsakymu. Komisijos sprendimai laikomi priimtais tik tuo atveju, kai posėdyje dalyvauja ne mažiau kaip trys ketvirtadaliai jos narių, o už sprendimą balsuoja dauguma posėdyje dalyvaujančių narių. Kai Komisijos posėdyje dalyvaujančių narių balsai dėl kurio nors sprendimo pasiskirsto po lygiai, sprendžiamąjį balsą turi Komisijos pirmininkas. Posėdžiai protokoluoja, protokolą pasirašo visi posėdyje dalyvavę Komisijos nariai.

32. Kasmet iki balandžio 1 d. miškų urėdijų (nacionalinių parkų) darbuotojai pagal Elninių žvėrių daromo neigiamo poveikio želdiniams, žėliniams vertinimo metodiką, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. vasario 28 d. įsakymu Nr. 120 (Žin., 2001, Nr. [20-677](#)), turi įvertinti pokytį neigiamo poveikio, daromo elninių žvėrių miško želdiniams ir medynams. Apie tokį vertinimą turi būti informuojami medžioklės plotų naudotojai, kurie, jei pageidauja, gali dalyvauti vertinimo metu. Vertinimo rezultatus miškų urėdijos ir nacionalinių parkų direkcijos iki kiekvienų metų balandžio 5 d. teikia Komisijai.

33. Kasmet iki balandžio 5 d. medžioklės plotų naudotojai Komisijai turi pateikti nustatytos formos prašymą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo (1 priedas). Jei medžioklės plotų vienetas įsiterpia į daugiau kaip vienos savivaldybės teritoriją, prašymas dėl sumedžiojimo limitų nustatymo pateikiamas tos savivaldybės Komisijai, kurios teritorijoje yra didesnė konkretaus medžioklės plotų vieneto dalis. Prašyme medžioklės plotų naudotojai turi nurodyti:

33.1. praėjusios medžioklės sezono medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitus;

33.2. kiek medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, praėjusiam medžioklės sezonui buvo faktiškai sumedžiota pagal atskiras rūšis;

33.3. preliminarūs prašymo formoje nurodytų medžiojamųjų gyvūnų apskaitos duomenis;

33.4. pasiūlymą dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, sumedžiojimo limitų nustatymo ateinančiam medžioklės sezonui.

34. Prieš pradėdama nagrinėti medžioklės plotų naudotojų pateiktus prašymus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo, Komisija turi priimti sprendimą dėl savivaldybės teritorijos suskirstymo pagal atskirų elninių žvėrių rūšių elementarių populiacijų užimamas teritorijas. Rūšies elementarios populiacijos teritorijai gali būti priskiriamas vienas didesnis ar keli mažesni miško masyvai, kuriuose viso medžioklės sezono metu vyksta elementariai populiacijai priklausančių gyvūnų migracija. Šių teritorijų ribos turi eiti aiškiais gamtinėmis ribomis ir stinoms sudaryti 1–1,5 tūkst. ha medžioklės plotų, briedžiams ir tauriesiems elniams priklausomai nuo savivaldybės gamtinių sąlygų – 10–30 tūkst. ha ir daugiau. Miško masyvai paprastai neskaidomi. Atliekant tokį suskirstymą, medžioklės plotų vienetai negali būti skaidomi. Esant reikalui, siekdama geriau koordinuoti sumedžiojimo limitų nustatymą dideliuose, per keletą savivaldybių besidriekiančiuose, masyvuose Komisija gali konsultuotis (organizuoti bendrus posėdžius) su gretimų savivaldybių Komisijomis.

35. Komisija kasmet iki balandžio 15 d. priima sprendimą dėl sumedžiojimo limitų nustatymo. Priimdama sprendimą, Komisija privalo atsižvelgti į medžioklės plotų naudotojų prašymus, praėjusio medžioklės sezono sumedžiojimo duomenis, miškų ūkio specialisto išvadą dėl žvėrių daromo poveikio miško želdiniams ir medynams, jeigu Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija nenustato specialių reikalavimų dėl atskirų medžiojamųjų gyvūnų rūšių sumedžiojimo limitų. Esant reikalui, Komisija gali medžioklės plotų naudotojus ar valstybinių miškų valdytojus prašyti papildomos informacijos, reikalingos sprendimui priimti.

36. Visų medžioklės plotų vienetų, įeinančių į nustatytą tam tikros rūšies elninių žvėrių elementarios populiacijos teritoriją, naudotojų prašymai dėl šios rūšies sumedžiojimo limitų nustatymo turi būti svarstomi kompleksiskai. Iš pradžių nustatomas visos minėtos teritorijos gyvūnų sumedžiojimo limitas, vėliau jis paskirstomas atskiriems medžioklės plotų vienetams priklausomai nuo juose esančių miškų ir laukų medžioklės plotų.

37. Vilkų medžioklė yra limituojama. Medžioklės plotų naudotojai, sumedžioję vilką, turi ne vėliau kaip per 48 valandas apie tai raštu pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono (miesto) agentūrai, o ši visą reikiamą informaciją raštu nedelsdama pateikia Aplinkos apsaugos agentūrai. Aplinkos apsaugos agentūra 1 kartą per savaitę informuoja Aplinkos ministeriją apie vilkų sumedžiojimo limitų naudojimą.

38. Esant ginčams tarp besiribojančių medžioklės plotų naudotojų dėl medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė yra limituojama, neracionalaus medžiojimo prie medžioklės plotų vieneto ribos, gavusi suinteresuoto medžioklės plotų naudotojo raštišką argumentuotą prašymą, Komisija gali priimti sprendimą, kad atitinkamas Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento padalinys, išduodamas pagal nustatytą limitą licencijas medžiojamiesiems gyvūnams sumedžioti, jas išduotų tik su įrašytu tikslu pavadinimu medžioklės plotų vieneto dalies (miško, seniūnijos ir pan.), kurioje medžiojant galioja licencija medžiojamajam gyvūnui sumedžioti.

39. Medžioklės plotų naudotojai, kurių medžioklės plotuose medžioklės sezono metu dėl labai padidėjusio stirmų, briedžių, taurių elnių ar danielių tankumo pasireiškia didelė žala žemės ūkio ar miško naudmenoms, taip pat medžioklės plotų naudotojai, kurių naudojamuose medžioklės plotuose nustatyta medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą dėl objektyvių priežasčių būtina peržiūrėti, gali iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės sezono pabaigos kreiptis į Lietuvos Respublikos aplinkos ministeriją, kad būtų skirtos papildomos licencijos šiems gyvūnams sumedžioti. Su prašymu turi būti pateikiamas ir Komisijos posėdžio, kuriame buvo pritarta šiam prašymui, protokolas. Medžioklės plotų naudotojams pageidaujant, Komisija turi teisę iki konkrečios medžiojamųjų gyvūnų rūšies medžioklės

sezono pabaigos peržiūrėti medžioklės plotų naudotojams nustatytus šių gyvūnų sumedžiojimo limitus, neviršijant bendro limito, nustatyto išskirtoje elementarios populiacijos teritorijoje.

40. Komisijos sprendimas padidinti kurios nors rūšies medžiojamųjų gyvūnų sumedžiojimo limitą konkrečios savivaldybės teritorijoje daugiau kaip 50 procentų (palyginti su paskutiniu medžioklės sezonu, kai šios rūšies gyvūnų medžiojimas buvo leidžiamas) turi būti suderintas su atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentu, pateikiant tokio sprendimo motyvus.

41. Ginčus dėl sumedžiojimo limitų nustatymo tarp medžioklės plotų naudotojų ir Komisijos nagrinėja Aplinkos ministerijos regionų aplinkos apsaugos departamentai.

42. Bendrą medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžioklė limituojama, sumedžiojimo limitą Lietuvos Respublikoje pagal Aplinkos ministerijos regionų aplinkos departamentų iki kiekvienų metų balandžio 20 d. pateiktus suvestinius duomenis tvirtina Aplinkos ministerija.

VII. MEDŽIOKLĖS PRODUKCIJA IR JOS NAUDOJIMAS. VETERINARINIAI REIKALAVIMAI

43. Medžioklės produkcija priklauso medžioklės plotų naudotojams. Medžioklės plotų naudotojams taip pat priklauso medžioklės plotų vieneto teritorijoje rasti sužeisti, nugaišę, dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvę bei į teritorijas, kuriose medžioti draudžiama (išskyrus rezervatus), iš greta esančių medžioklės plotų vienetų atklydę ir čia rasti sužeisti ar nugaišę, žuvę medžiojamieji gyvūnai ir jų dalys. Neteisėtai sumedžioti ar įgyti, pasisavinti gyvūnai ar jų dalys medžioklės plotų naudotojams neperduodami ir realizuojami arba sunaikinami Bešeimininkio, konfiskuoto, valstybės paveldėto, į valstybės pajamas perduoto turto, daiktinių įrodymų, lobių ir radinių perdavimo, apskaitymo, saugojimo, realizavimo, gražinimo ir pripažinimo atliekomis taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gegužės 26 d. nutarimu Nr. 634 (Žin., 2004, Nr. [86-3119](#)), nustatyta tvarka.

44. Medžioklės plotų naudotojai, radę nugaišusius medžiojamuosius gyvūnus, turi ne vėliau kaip per 2 valandas telefonu apie tai pranešti rajono valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, vykdyti šių tarnybų nurodymus dėl tolesnio šių gyvūnų naudojimo ar sunaikinimo. Medžioklės plotų naudotojai, radę dėl susidūrimo su transporto priemonėmis žuvusius medžiojamuosius gyvūnus, turi ne vėliau kaip per 2 valandas telefonu apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai. Kiti asmenys, radę nugaišusius, žuvusius ar sergančius medžiojamuosius gyvūnus, turi apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai arba medžioklės plotų naudotojams. Medžioklės plotų naudotojai per protingą laikotarpį turi atvykti į įvykio vietą, paimti ir sutvarkyti šiuos gyvūnus.

45. Medžioklės trofėjais laikomos šios Lietuvoje medžiojamųjų gyvūnų dalys: stumbrų, briedžių, tauriųjų ir dėmėtųjų elnių, danielių, muflonų, stirnių ragai su kaukole ar jos dalimi, vilkų, lūšių, barsukų, lapių, mangutų kaukolės, šernų iltys, vilkų ir lūšių kailiai. Įvairios kritusių medžiojamųjų gyvūnų dalys, nežinomos kilmės (kai nežinomas medžiotojas arba sumedžiojimo data ar vieta), gaminiai iš medžiojamųjų gyvūnų dalių, taip pat numesti ragai nėra medžioklės trofėjai.

46. Medžiotojas, sumedžiojęs elninius žvėris, jų ragus, pasibaigus medžioklės sezonui, pristato į medžioklės trofėjų apžiūrą. Medžioklės trofėjų, pristatomų medžioklės trofėjų apžiūrai, paruošimo, jų pristatymo ir vertinimo reikalavimus nustato Medžioklės trofėjų apžiūros tvarka, patvirtinta Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. kovo 20 d. įsakymu Nr. 124 (Žin., 2002, Nr. [32-1221](#)).

47. Medžioklės plotų naudotojas privalo savo medžioklės platuose įrengti pirminio žvėrių apdoravimo aikštelę. Sumedžiotų gyvūnų skrodimo ir doravimo atliekos, plėšriųjų gyvūnų kūnai turi būti sumesti į apdoravimo aikštelės žvėrienos atliekų duobę. Medžioklė leidžiama tik tuose medžioklės plotų vienetuose, kurių naudotojai yra gavę rajono valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos žvėrių pirminio apdoravimo aikštelės apžiūros aktą, liudijantį aikštelės tinkamumą naudoti.

Pirminio žvėrių apdorojimo aikštelę raštu susitarę kartu gali naudoti ir keli medžioklės plotų naudotojai. Sudarius tokį susitarimą, reikalavimas įrengti pirminio žvėrių apdorojimo aikštelę medžioklės plotų vienetu netaikomas ir medžioti tokia medžioklės plotų vienetu yra leidžiama.

48. Atlikus Medžioklės taisyklių 24.14 punkte numatytą šernienos veterinarinę ekspertizę, medžioklės vadovas informuoja medžioklėje dalyvavusius medžiotojus apie šernienos tinkamumą maistui.

49. Medžioklės plotų naudotojai, parduodami medžiojamųjų gyvūnų, kurių medžiojimas yra licencijuojamas, žvėrieną juridiniams ar fiziniams asmenims, privalo pateikti ir palikti juridiniams arba fiziniams asmenims licenciją šiam medžiojamajam gyvūnui sumedžioti.

50. Medžiotojas, sumedžiojęs žieduotą ar kitaip pažymėtą paukštį arba žvėrį, privalo apie tai pranešti atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, o ši reikiamą informaciją teikia Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejaus Žiedavimo centrui.

51. Medžiotojas, sugavęs draudžiamą medžioti gyvūną, jeigu šis nesužeistas, turi jį paleisti. Jeigu toks gyvūnas žuvęs arba yra akivaizdu, kad dėl sužalojimų jis neišgyvens, medžiotojas sugavimo vietoje apie tai turi parašyti medžioklės lape ir ne vėliau kaip kitą darbo dieną nugabenti jį į atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrą, kuri, esant reikalui, šį gyvūną gabena į Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejų. Medžiotojas, sumedžiojęs gyvūną 11.8 punkte nustatytu būdu ir įvykdęs šio punkto reikalavimus, administracinėn atsakomybėn netraukiamas.

52. Nelaisvėje medžiojamieji gyvūnai gali būti laikomi, naudojami ir į laisvę paleidžiami, aptvarai ir voljerai jiems laikyti steigiami tik laikantis Laukinių gyvūnų laikymo nelaisvėje taisyklių reikalavimų. Medžioklės taisyklių reikalavimai aptvaruose ir voljeruose laikomų medžiojamųjų gyvūnų naudojimui netaikomi, išskyrus reikalavimus dėl leidžiamų medžioklės įrankių ir priemonių naudojimo, saugaus elgesio medžioklės metu reikalavimus.

VIII. MEDŽIOKLĖ ŽUVININKYSTĖS TVENKINIŲ TERITORIJOSE, PRIE VALSTYBINIŲ GAMTINIŲ REZERVATŲ IR JŲ BUFERINĖSE APSAUGOS ZONOSE, VALSTYBINIUOSE PARKUOSE IR BIOSFEROS REZERVATUOSE

53. Medžiojant medžioklės plotų vienetuose, sudarytuose žuvininkystės tvenkinių teritorijose pagal Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo 8 straipsnio 8 dalies reikalavimus (toliau šiame skyriuje – Žuvininkystės tvenkiniai), be reikalavimų, nustatytų Medžioklės taisyklėse, papildomai taikomi 54–55 punktų reikalavimai.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministro įsakymu, atsižvelgiant į vietos sąlygas, greta esančias paukščių apsaugai svarbias teritorijas ir kitus veiksnius, medžioklė Žuvininkystės tvenkiniuose gali būti draudžiama arba ribojama nustatant trumpesnius leidžiamus medžiojamųjų gyvūnų medžioklės terminus, papildomai uždraudžiant tam tikrus medžioklės būdus, tam tikrų įrankių ar priemonių naudojimą ar nustatant kitus reikalavimus

54. Žuvininkystės tvenkiniuose leidžiama medžioti tik smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus (nuo kovo 1 d. iki rugpjūčio 14 d. medžioti leidžiama tik Žuvininkystės tvenkinių darbuotojams):

54.1. bebrus ir ondatras – visus metus;

54.2. kitus smulkiuosius medžiojamuosius gyvūnus – Medžioklės taisyklių 15.2 punkte nustatytais terminais.

55. Didieji kormoranai Žuvininkystės tvenkinių teritorijoje medžiojami vadovaujantis Didžiojo kormorano populiacijos gausos reguliavimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-358 (Žin., 2005, Nr. [89-3366](#)), nustatyta tvarka.

56. Medžioklė valstybinių gamtinių rezervatų buferinės apsaugos zonose gali būti vykdoma tik vadovaujantis šiais reikalavimais:

56.1. draudžiama medžioti elninius žvėris, vilkus, barsukus ir paukščius, išskyrus pilkąsias varnas ir kovus;

56.2. draudžiama medžioti varant;

56.3. leidžiama statyti medžioklės bokštelių ne arčiau kaip 300 metrų iki valstybinio gamtinio rezervato ribos;

56.4. leidžiama sekti sužeistus medžiojamuosius gyvūnus tik iki gamtinio rezervato ribos;

56.5. draudžiama įrengti šėryklas kanopiniams žvėrimis, kitaip juos jaukinti ir vilioti, išskyrus pašarinius laukelius, įrengiamus šernų medžiojimui;

56.6. medžioklės plotų naudotojas prieš atvykdamas medžioti į valstybinio gamtinio rezervato buferinės apsaugos zoną ne vėliau kaip prieš 1 darbo dieną privalo telefonu informuoti apie tai valstybinio gamtos rezervato direkciją;

56.7. Saugomų teritorijų tvarkymo planais gali būti nustatomi kiti medžioklės apribojimai, galiojantys valstybinių gamtinių rezervatų buferinės apsaugos zonose, valstybiniuose parkuose ir biosferos rezervatuose.

57. 300 m zonoje apie valstybiniuose parkuose ir biosferos rezervatuose esančius gamtinius rezervatus, taip pat valstybinius rezervatus, kai nenustatytos valstybinio gamtinio rezervato buferinės apsaugos zonos, privaloma laikytis apribojimų, nustatytų Medžioklės taisyklių 56.4–56.5 punktuose.

Valstybinių parkų rekreacinėse zonose draudžiama medžioti nuo gegužės 1 d. iki spalio 1 d. Kitu laikotarpiu šiose zonose draudžiama medžioti varant.

IX. SU MEDŽIOKLE SUSIJUSI DRAUDŽIAMA VEIKLA

58. Draudžiama:

58.1. būti medžioklės plotuose neturintiems teisės medžioti vienam ar keliems asmenims su medžioklės įrankiais, medžiokliniais paukščiais arba palaidais šunimis;

58.2. būti medžioklės plotuose su į dėklą neįdėtu ginklu, kitais medžioklės įrankiais, medžiokliniais paukščiais ar palaidais šunimis, ar medžioklės produkcija vienam arba keliems turintiems teisę medžioti asmenims be būtinų ar teisingai užpildytų medžioklės dokumentų;

58.3. medžioti svetimuose medžioklės plotuose, išskyrus atvejį, kai sužeistas medžiojamasis gyvūnas persekiojamas pagal Medžioklės taisyklių 24.15 punkto reikalavimus;

58.4. medžioti teritorijose, kuriose medžioklė yra uždrausta, išskyrus atvejus, kai jose pagal Medžiojamųjų gyvūnų gausos reguliavimo teritorijose, kuriose medžioti draudžiama, tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 513 (Žin., 2002, Nr. [97-4309](#); 2009, Nr. [42-1626](#)), reikalavimus medžiojamųjų gyvūnų gausa reguliuojama Medžioklės taisyklių nustatytais būdais, įrankiais ir priemonėmis arba kai sužeistas medžiojamasis gyvūnas persekiojamas pagal Medžioklės taisyklių 24.15 punkto reikalavimus;

58.5. medžioti neturint žymos medžiotojo biliete apie saugaus elgesio medžioklėje žinių ir praktinių medžiojimo įgūdžių patikrinimo rezultatus (šis reikalavimas netaikomas 5 metus nuo teisės medžioti suteikimo, žymos apie duomenų medžiotojų sąvadui pateikimą, įrašytos ne daugiau kaip prieš vienerius metus (ši žyma neprivaloma 1 metus nuo teisės medžioti suteikimo datos);

58.6. medžioti be medžioklės vadovo, kai medžioklėje dalyvauja daugiau kaip vienas medžiotojas;

58.7. perduoti fiziniam asmeniui priklausantį šaunamąjį ginklą kitam asmeniui (išskyrus Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatymo (Žin., 2002, Nr. [13-467](#)) 16 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus) arba medžioklės plotuose – kitus medžioklės įrankius asmeniui, neturinčiam teisės medžioti;

58.8. medžioti neblaiviems (0,4 promilės ir daugiau) ar apsvaigusiems nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų;

58.9. medžioti ne medžioklei skirtais ginklais, šaudmenimis, sprogmenimis, medžioti medžiokliniu ginklu, neturint su savimi galiojančio leidimo laikyti (nešiotis) ginklą, medžioti su nemedžioklinių veislių šunimis, taip pat su medžiokliniais šunimis, neturint su savimi šunų dokumentų, nurodytų Medžioklės taisyklių 16.5 punkte;

58.10. medžioti automatiniais ir pusiau automatiniais šaunamaisiais ginklais, kurių dėtuvėje telpa daugiau kaip 2 šoviniai (pusiau automatinis šautuvus, į kurių dėtuves telpa daugiau kaip 2 šoviniai, leidžiama

naudoti medžioklėje, jeigu į jų dėtuves įtaisyti ribotuvai, neleidžiantys panaudoti daugiau kaip 2 šovinius), ir šaudyti kanopinius žvėris graižtinių ginklų ištaisai dengtomis kulkomis;

58.11. šaudyti briedžius ir elnius visų dydžių šratais bei grankulkėmis;

58.12. visus kanopinius žvėris – lygiavamzdžių ginklų šovimais, esant didesniam kaip 45 metrai atstumui;

58.13. šaudyti kanopinius žvėris šovimais, neturinčiais būtinos šaudmens energijos:

58.13.1. stirnas – graižtinių ginklų šovimais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 1 000 džaulių;

58.13.2. danielius, antramečius šernus ir jaunikius – graižtinių ginklų šovimais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 000 džaulių;

58.13.3. briedžius, elnius ir suaugusius šernus – graižtinių ginklų šovimais, kurių kulkos energija 100 metrų atstumu yra mažesnė kaip 2 500 džaulių;

58.14. medžioti žvėris ir paukščius naudojant neatrankinius būdus, dėl kurių atitinkamų rūšių populiacijos gali išnykti vietiniu mastu arba būti labai trikdomos, medžioti žvėris ir paukščius, kurie pagal Medžioklės taisyklių reikalavimus nepriskirti medžiojamiesiems, taip pat medžiojamuosius gyvūnus draudžiamu juos medžioti terminu arba medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioklė uždrausta arba pasibaigęs (neprasidėjęs) jų medžioklės sezonas, neturint Aplinkos apsaugos agentūros išduoto leidimo, arba medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioklė licencijuojama, neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti;

58.15. ragus numetusius elnių žvėrių patinus;

58.16. gaudyti medžiojamuosius gyvūnus gaudyklėmis, negalinčiomis užtikrinti, kad gyvūnas bus pagautas nesužeistas arba spąstais, kurie neatitinka selektyvaus gaudymo principo arba negarantuoja staigios pagauto gyvūno žūtis;

58.17. naudoti savišaudžius įrenginius;

58.18. medžioti paukščius tinklais ir spąstais, medžioti paukščius be medžioklinių šunų, išskyrus varninius paukščius;

58.19. naudoti medžioklėje nuodus, užnuodytą ar anestezuojantį jauką arba jaukui ir masalui naudoti sužalotus gyvūnus;

58.20. dūmais, dujomis ar ugnimi varyti gyvūnus iš jų slėptuvių;

58.21. medžioti apšviečiant medžioklės plotus dirbtiniais šviesos šaltiniais (išskyrus Medžioklės taisyklių 10.2.6 punkte numatytą atvejį);

58.22. akinti medžiojamuosius gyvūnus veidrodžiais ar kitomis priemonėmis;

58.23. šviesti iš transporto priemonių bet kokiais dirbtiniais šviesos šaltiniais, nepriklausančiais transporto priemonių apšvietimo sistemai, arba prie transporto priemonių pritvirtintais nepriklausomai nuo transporto priemonės judėjimo krypties automatiškai valdomais prožektoriais, turint transporto priemonėse šaunamuosius ginklus arba medžioklinius šunis;

58.24. medžiojant naudoti ar turėti medžioklės plotuose lazerinius taikiklius ir elektroninius optinius taikiklius, turinčius elektroninį vaizdo keitiklį;

58.25. viliojimui naudoti elektrinius, elektroninius ar magnetinius garso atkūrimo prietaisus;

58.26. naudoti medžioklėje elektrinius aparatus, skirtus gyvūnams apsvaiginti ar užmušti;

58.27. medžioti iš oro transporto priemonių;

58.28. medžioti iš transporto priemonių, taip pat vaikyti, numušti medžiojamuosius gyvūnus transporto priemonėmis (šio punkto reikalavimai netaikomi transporto priemonėms keliuose susidūrus su medžiojamaisiais gyvūnais);

58.29. medžioti iš judančių vidaus vandens transporto priemonių, varomų elektriniu ar vidaus degimo varikliu;

58.30. gyvūnams gaudyti statyti kilpas, naudoti kljus, kablius ir kitus įrankius, priemones arba būdus, kurie Medžioklės taisyklėse neleistini;

58.31. gaminti, laikyti, pirkti ir parduoti kilpas, skirtas medžiojamiesiems gyvūnams gaudyti;

58.32. ardyti medžiojamųjų gyvūnų urvus, namelius ir užtvankas, išskyrus atvejus, kai medžiojama su urviniais šunimis. Po medžioklės privaloma sutvarkyti iškastus urvus ir bebrų namelius (šio punkto reikalavimai netaikomi kai likviduojamos neperspektyvios bebravietės);

58.33. tamsiuoju paros metu (praėjus daugiau kaip pusantros valandos po saulės nusileidimo ir likus daugiau kaip pusantros valandos iki saulės patekėjimo) medžioti sėlinant, varant ir su šunimis, išskyrus atvejus, kai su šunimi ieškoma sužeisto gyvūno;

58.34. rinkti paukščių kiaušinius arba ardyti jų lizdus;

58.35. medžioti gyvūnus, kurie gelbstisi nuo potvynio, gaisro ir kitų stichinių nelaimių, taip pat dar neskraidančius paukščių jauniklius;

58.36. pasisavinti medžioklės plotų vienetu rastus nugaišusius, per susidūrimą su transporto priemonėmis, žemės ūkio technika ar dėl kitų priežasčių žuvusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų dalis, prieš paimant gyvūną iš radimo vietos apie tai nepranešus medžioklės plotų naudotojui ir atitinkamam Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamentui ar departamento rajono (miesto) agentūrai ir negavus atitinkamo Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento ar departamento rajono (miesto) agentūros leidimo pasiimti šiuos gyvūnus ar jų dalis. Jei gyvūnas paimamas apie tai nepranešus nustatyta tvarka, laikoma, kad gyvūnas paimtas neteisėtai, o jį paėmęs asmuo privalo atlyginti žalą gamtai;

58.37. parduoti, siūlyti pirkti, pirkti ar supirkti medžiojamuosius gyvūnus, kurių medžioklė yra licencijuojama, ar jų žvėrieną ir kitas dalis, neturint nustatyta tvarka užpildytų licencijų, patvirtinančių teisėtą šių gyvūnų sumedžiojimą, arba kitų teisėtą įsigijimą patvirtinančių dokumentų;

58.38. supirkti medžiojamuosius gyvūnus, kuriuos draudžiama medžioti ilgiau kaip tris paskutinius medžioklės sezonus;

58.39. gadinti ir naikinti bokštelių, ėdžias, kitus biotechninius įrenginius ir priemones, pasisavinti laukiniams gyvūnams skirtus pašarus;

58.40. medžioti suaugusius elninių žvėrių patinus varant, su šunimis, grandine, katilu, su plėšriaisiais paukščiais, spąstais;

58.41. paimti suaugusius medžiojamuosius gyvūnus ar jų jauniklius ir laikyti nelaisvėje kitais tikslais ir sąlygomis, negu numatyta Lietuvos Respublikos laukinės gyvūnijos įstatyme (Žin., 1997, Nr. [108-2726](#); 2001 Nr. [110-3988](#));

58.42. sumedžioti gyvūnų, kurių medžiojimui būtinos licencijos, daugiau negu turima licencijų šiems gyvūnams sumedžioti;

58.43. statyti stacionarius medžioklės įrenginius, juos eksploatuoti, taikyti kitas biotechnines priemones privačios žemės sklype neturint raštiško žemės sklypo savininko ar valdytojo leidimo tai daryti.

X. SAUGAUS ELGESIO MEDŽIOKLĖS METU REIKALAVIMAI

59. Medžiotojas privalo laikytis ginklų ir šaudmenų laikymo, saugojimo, nešiojimo ir naudojimo reikalavimų, nustatytų Lietuvos Respublikos ginklų ir šaudmenų kontrolės įstatyme (Žin., 2002, Nr. [13-467](#)).

60. Medžioklinis ginklas išimamas iš dėklo tik atvykus į medžioklės plotus ir užpildžius medžioklei reikalingus dokumentus, užtaisomas – tik atsistojus į šaudymo vietą linijoje, atsisėdus į tykojimo bokštelį ar kitą tykojimo vietą, sėlinant ar medžiojant grandine – pradėjus medžioti. Jeigu einant su užtaisytu ginklu tenka įveikti kliūtį (peršokti upelį ar kanalą, perlipti tvorą, pereiti slidų lieptą ir visais kitais atvejais, kai kyla pavojus parkristi), prieš ją įveikiant būtina išimti šovinius iš ginklo vamzdžių.

61. Prieš užtaisant medžioklinį ginklą įsitikinama, kad jo vamzdžiai neužsikimšę.

62. Medžioklinis ginklas nešiojamas be šovinio lizde ir su įjungtu saugikliu. Lygiavamzdis ar kombinuotas medžioklinis ginklas nešiojamas tik perlaužus (jei yra techninės galimybės).

63. Ne medžioklės metu medžioklinis ginklas turi būti įdėtas į dėklą, šoviniai iš medžioklinio ginklo išimti, mušamasis mechanizmas nuleistas ir, jeigu yra techninių galimybių, šautuvas turi būti išnarstytas.

64. Medžioklinis ginklas prišaudomas šaudykloje ar kitoje tam skirtoje vietoje, įsitikinus, kad nėra pavojaus žmonėms ar gyvūnams. Jei ginklas prišaudomas medžioklės plotuose, būtina užpildyti šių medžioklės plotų naudotojo išduotą medžioklės lapą.

65. Šaudamas medžiotojas privalo įsitikinti, kad šūvis nepavojingas kitiems asmenims, naminiams gyvuliams, nemedžiojamiems laukiniams gyvūnams, nepadarys žalos pastatams ar kitiems žmogaus ūkinės veiklos objektams.

66. Įtartino (silpno ar užsitęsusio) šūvio atveju būtina patikrinti ginklo vamzdį, ar nėra likusių kamščių.

67. Parkritus su medžiokliniu ginklu, būtina tuojau pat patikrinti, ar neužsikimšo ginklo vamzdžiai. Jeigu medžioklinis ginklas buvo užtaisytas, prieš tikrinant būtina išimti šovinius.

68. Jeigu paspaudus nuleistuką medžioklinis ginklas neiššauna, jį atidaryti leidžiama ne anksčiau kaip po 10 sekundžių.

69. Draudžiama per jėgą stumti šovinį į lizdą, įstrigusį šovinį būtina atsargiai išimti. Kai šovinio išimti nepavyksta, išpėjus aplinkinius, šaunama į viršų.

70. Medžioti iš bokštelių leidžiama tik tada, kai jų kopėčios, grindys, sėdynės ir kitos dalys yra tvirtos. Šaudant iš bokštelių turi būti gerai matomas šaudymo sektorius ir taikyns. Medžiotojas privalo žinoti, kur ir koku atstumu išdėstyti kiti bokšteliai, įvertinti, ar paleistas šūvis nebus pavojingas. Prieš išlipant iš bokštelių, būtina išimti šovinius iš ginklo vamzdžių ir užmegzti kontaktą su medžiotojais, esančiais gretimuose bokšteliuose.

71. Kai medžiojama varant ir kitais medžioklės būdais, kai medžioja daugiau negu vienas medžiotojas:

71.1. kiekvienas medžiotojas turi atsistoti į medžioklės vadovo jam nurodytą vietą medžiotojų linijoje. Pasitraukti iš vietos leidžiama iki 5 metrų į kairę ar į dešinę tik išilgai medžiotojų linijos;

71.2. draudžiama pasitraukti iš medžioklės vadovo nurodytos vietos, kol nepasibaigė varymas. Varymo pabaigos ženklus prieš medžioklę arba prieš kiekvieną varymą privalo nustatyti ir visiems medžioklės dalyviams paskelbti medžioklės vadovas;

71.3. leidžiama šauti į medžiojamąjį gyvūną, pasirodžiusį iki varymo pradžios. Šaunama tik įsitikinus, kad visi greta esantys medžiotojai yra savo šaudymo vietose, o nueinantys medžiotojai – gerai matomi ir yra saugūs. Draudžiama į medžiojamuosius gyvūnus šaudyti pasibaigus varymui, išskyrus atvejį, kai pribaigiamas rastas sužeistas gyvūnas;

71.4. laukti pasirodančių medžiojamųjų gyvūnų medžiotojų linijoje leidžiama stovint arba sėdint, o šaudyti – tik stovint, išskyrus atvejį, kai šaunama iš medžioklės bokštelių, kurio kraštai, skirti ginklui atremti, yra ne žemiau nuo žemės paviršiaus kaip žmogaus ūgis;

71.5. kai medžiojama grandine, medžiotojai privalo gerai matyti greta esančius medžiotojus ir išlaikyti grandinę kuo tiesesnę, o šauti leidžiama ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu grandinės atžvilgiu;

71.6. pagrindinėje medžiotojų linijoje stovintis medžiotojas turi teisę šauti ne mažesniu kaip 30 laipsnių kampu nuo jos (Medžioklės taisyklių 2 priedas). Jeigu medžiotojai statomi medžiotojų linijos flanguose, pirmasis medžiotojas linijoje ir pirmasis flange turi stovėti ne arčiau kaip 50 metrų nuo pagrindinės ir flanginės linijų susikirtimo vietos, o pagrindinės linijos galuose stovintys medžiotojai gali šaudyti tik tiesiai prieš save (lygiagrečiai su flangine linija, jeigu kampas tarp pagrindinės linijos ir flango nėra status) ir į priešingą pusę nuo gretimo flango, taip pat už medžiotojų linijos, laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės. Medžiotojai, stovintys dešiniajame flange, gali šaudyti tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į dešinę nuo jos, o stovintieji kairiajame flange – tik lygiagrečiai su pagrindine linija ir į kairę nuo jos. Abiejuose flanguose stovintys medžiotojai gali šaudyti ir už flangų linijos. Jeigu flangų linijoje stovi daugiau kaip vienas medžiotojas, jie gali šaudyti tik laikydamiesi 30 laipsnių kampo taisyklės (Medžioklės taisyklių 3 priedas);

71.7. šauti į varovų pusėje esantį žvėrį ar paukštį leidžiama tik įsitikinus, kad šūvis bus nepavojingas varovams. Kiekvienu atveju į varovų pusę leidžiama šauti tik taip, kad kulka ar šratai įsmigtų į žemę gerai matomoje vietoje ir nekeltų pavojaus varovams;

71.8. ieškoti sužeisto medžiojamojo gyvūno leidžiama tik gavus medžioklės vadovo leidimą ir pranešus apie tai kitiems medžiotojams. Sužeisto medžiojamojo gyvūno ieškantys medžiotojai privalo žinoti, kur yra

kiti medžioklėje dalyvaujantys asmenys, o prieš šūviu pribaižiant sužeistą gyvūną, būtina įsitikinti, kad prie šio gyvūno nesiartina kiti asmenys;

71.9. draudžiama varantiems medžiojamuosius gyvūnus medžiotojams neštis užtaisytus ginklus ir šaudyti į žvėris ir paukščius;

71.10. prie vingiuotų kelių ar miške be kvartalinių linijų medžioklės vadovas privalo sustatyti medžiotojus kuo tiesesne linija, kad greta stovintieji matytų arba žinotų, kur stovi kiti medžiotojai, o statomiems į šaudymo vietas medžiotojams būtina nurodyti galimas šaudymo kryptis. Medžiotojas turi užtikrinti, kad jo šūvis nepavojingas kitiems;

71.11. varovai privalo griežtai vykdyti medžioklės vadovo ir varovų vadovo nurodymus;

71.12. artėjant prie vietos, kur yra tykojantis medžiotojas, arba įtariant, kad jis gali ten būti, privalu įvairiais įmanomais būdais signalizuoti apie savo artėjimą;

71.13. medžiojant varant, grandine ar katilu ir sėlinant medžiotojai privalo turėti ryškias (oranžinės, raudonos, geltonos) spalvos juostas ant kepurų arba dėvėti ryškias (oranžinės, geltonos, raudonos) spalvos kepures ir liemenes.

72. Draudžiama:

72.1. spragsėti medžioklinio ginklo nuleistukais;

72.2. naudoti lygiavamzdžių medžioklinių ginklų apvaliąsias kulkas ir didesnius kaip 9 milimetrų skersmens šratus, kai medžiojama varant arba sėlinant;

72.3. neįsitikinus, kad medžioklinis ginklas neužtaisytas perduoti jį kitam medžiotojui ar jį imti iš kito medžiotojo, sunarstyto medžioklinio ginklo vamzdžius atgręžti į žmogų ar gyvūną (laukiant medžiojamųjų gyvūnų, medžioklinio ginklo vamzdžiai turi būti nukreipti į viršų arba žemyn, o medžioklės bokštelyje – tik į viršų);

72.4. šaudyti šoviniais, užtaisytais didesne parako norma už nurodytąją instrukcijoje, maišyti įvairių rūšių paraką, kamščiams naudoti degiąsias medžiagas;

72.5. remtis medžiokliniu ginklu einant per kliūtis, dėti rankas ant medžioklinio ginklo vamzdžio angos, ieškant laimikio, medžioklinio ginklo vamzdžiu ar buože sklaidyti šakas, krūmokšnius ar žolę;

72.6. smogti medžioklinio ginklo buože ar vamzdžiais pribaižiant sužeistą žvėrį ar paukštį, traukti juos medžiokliniu ginklu iš vandens;

72.7. taikytis medžiotojų link išilgai jų stovėjimo linijos ir visais kitais atvejais į žmones, gyvulius, nemedžiojamus gyvūnus, pastatus, transporto priemones;

72.8. šaudyti, kai dėl rūko, pūgos, gausaus sniego ar lietaus, prietemos, akinančios saulės ir kitų veiksnių taikiny yra neaiškus ar nematyti, kas yra už taikinio pavojingu šūvio atstumu;

72.9. šaudyti į neatpažintą taikinį ar vietą, kurioje girdėti šlamesys;

72.10. šaudyti iš graižtvinio medžioklinio ginklo virš horizonto linijos ir kitais atvejais, kai negalima nustatyti, kur lėks kulka;

72.11. šaudyti arčiau kaip per 200 metrų nuo gyvenamųjų sodybų ir naudojamų pastatų, išskyrus atvejį, kai jų savininkai ar valdytojai tam neprieštarauja;

72.12. šauti išsyk iš kelių vamzdžių;

72.13. grandine medžioti miške ir krūmuose, taip pat kai neįmanoma išlaikyti tiesios grandinės ir užtikrinti šūvio saugumo;

72.14. medžiojant katilu, šaudyti į katilo vidų, kai šūvis kelia grėsmę medžiotojų saugumui;

72.15. medžioti iš valtės, kurioje nėra gelbėjimosi priemonių;

72.16. šaudyti iš valtės joje stovint ar irkluotojo kryptimi;

72.17. šaudyti iš irklinės valtės dviem medžiotojams, išskyrus atvejį, kai, išmetus iš valtės du inkarus, iš jos medžioja du nesisukę vienas nuo kito medžiotojai;

72.18. šaudyti į plaukiojančius paukščius, išskyrus laukius, antis (tik medžiojant 11.2 punkte nurodytu būdu) ir nukritusius į vandenį sužeistus paukščius. Šaudamas į medžiojamąjį gyvūną, esantį vandens paviršiuje, medžiotojas turi užtikrinti, kad nuo vandens paviršiaus atšokę šratai nebus kam nors pavojingi;

72.19. šauti į vandens telkinio pakrantės pusę ar išilgai jos į paukščius, skrendančius žmogaus ūgio aukštyje;

72.20. lipti į valtį ar iš jos su užtaisytu medžiokliniu ginklu.

XI. MEDŽIOKLĖS TAISYKLIŲ VYKDYMO KONTROLĖ

73. Medžioklės taisyklių reikalavimų laikymosi kontrolę pagal kompetenciją vykdo aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės ir policijos pareigūnai.

74. Šiurkščiais Medžioklės taisyklių pažeidimais laikomi pažeidimai, kai:

74.1. medžioja asmenys, neturintys teisės medžioti, arba medžiojama neturint galiojančio leidimo laikyti (nešiotis) ginklą, jei medžiojama su šaunamuoju ginklu;

74.2. neteisėtai medžiojama teritorijose, kuriose medžioti draudžiama;

74.3. neteisėtai medžiojama medžioklės plotuose, neturint nustatyta tvarka išduoto leidimo naudoti medžiojamųjų gyvūnų išteklius medžioklės plotų vienetu arba, sumedžiojus gyvūną, kuriam sumedžioti reikia licencijos, ši licencija nepildoma, medžiojama be medžioklės lapo arba su negaliojančiu medžioklės lapu;

74.4. medžiojami žvėrys ir paukščiai, kurie nepriskirti medžiojamiesiems, arba medžiojami gyvūnai uždraustu juos medžioti laiku, medžiojami gyvūnai, kurių medžiojimas yra licencijuojamas, neturint licencijų šiems gyvūnams sumedžioti arba medžiojami gyvūnai, kuriems nenustatytas leistinas jų medžiojimo terminas, neturint nustatyti tvarka išduoto leidimo juos medžioti;

74.5. medžiojama draudžiamais ar tuo metu draudžiamais būdais, priemonėmis ar įrankiais;

74.6. medžioja neblaivūs asmenys (0,4 promilės ir daugiau) ar apsvaigę nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų.

75. Medžioklėje dalyvaujantys medžiotojai aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnų reikalavimu privalo leisti būti tikrinami neblaivumo (girtumo) ar apsvaigimo nuo psichotropinių medžiagų būsenai nustatyti. Asmuo, atsisakęs ar vengiantis patikrinti blaivumą ar apsvaigimo nuo psichotropinių medžiagų būseną, laikomas neblaiviu ar apsvaigusiu nuo psichotropinių medžiagų.

76. Asmenys, pažeidę Medžioklės taisykles, traukiami administracinėn, civilinėn ar baudžiamojon atsakomybėn įstatymų nustatyta tvarka.
